

ынандылар. Олар улудан-кичэ ораза ыглан этдилер ве жул гейиндилер.

⁶ Бу хабар Ниневе патышасына етенде, ол тагтындан дүшүп, ша лыбасыны чыкарды ве жул гейнип, күл үстүнде отурды. ⁷ Соңра ол өзүниң хем-де төрелериниң адындан Ниневэниң халкына шейле буйрук берди: «Әхли адамлар-да, хайванлардыр мал-гаралар-да хич зат иймесинлер, сув-да ичмесинлер. ⁸ Ынсан-у хайван жул гейинсин, бар гүйжи билен Худая перят этсин, өз яман ёлундан дөнүп, бет ишлеринден эл чексин. ⁹ Белки, Худай пикирини үйтгедер, газабындан сакланар; шейдип, биз хеләк болмарыс».

¹⁰ Шондан соң Худай оларың эденлерини, яман ёлдан дөнениклерини гөрүп, газабындан сакланып, гөркезжек диен эрбетлигини оlara гөркезмекден эл чекди.

4-НЖИ БАП

Юнус гахарланяр

¹ Юнус муңа гаты гамланды ве онуң гахары гелди. ² Ол Реббе шейле дога окады: «Я Реб, шейле болжагыны мен өз юрдумдакам айтманмыдым нәме? Мен шол себәпден хем дессине Таршыша гачдым-а. Сениң мерхементли, рехимли, хемише сабырлы, калбы сөйгүден долы Худайдыгыңы ве жеза бермекден эл чекмәге тайындыгыңы билйәрдим ахырын. ³ Инди болса, Я Реб, мениң жанымы ал, чүнки яшанымдан өленим говудыр».

⁴ Реб оңа: «Сениң гахарланмага хақың бармы?» дийди.

⁵ Юнус шәхерден чыкды ве онуң гүндогар тарапында бир ерде дыз эпди. Шол ерде өзүне чатма дикди ве шәхере нәме боляныны гөрмек үчин, ол онуң көлегесинде отурды. ⁶ Юнусың үстүне сая салар ялы ве оны көшешдирер ялы, Реб Худай ол ерде бир дүйп өсүмлик гөгертди. Муңа Юнусың гөвни галкынды. ⁷ Эмма эртеси гүн дандан Худай бир гурчук иберди ве ол гурчук өсүмлиги ичинден ийип, оны гуратды. ⁸ Гүн доганда, Худай гүндогардан эпгек өвүсдирди. Гүн Юнусың депесини гайнадып башлады, онда

ысгын-мыдар галмады. Ол өзүне өлүм диләп: «Яшанымдан өленим говудыр» дийди.

⁹ Худай Юнусдан: «Өсүмлик бабатда гахарланмага хақың бармы?» дийип сорады. Юнус: «Хава, хақым бар. Гахардан яна өзүме өлүм дилейәрин» дийди.

¹⁰⁻¹¹ Шонда Реб оңа шейле дийди: «Өз зәхметиң сиңмедик, бир гижәниң ичинде өсүп, бир гижәниң ичинде-де гуран өсүмлиге сениң небсиң агыранда, сагыны-солуны сайгарып билмейән йүз йигрими мүнден агдык адама ве көп мал-гарасы болан шейле улы шәхер Ниневә Мениң ненен хайпым гелмесин».